

— Твърдитъ тѣла потъватъ, а лекитъ изплуватъ. Може ли да изплува нѣкое тѣло?

— Да и това е възможно. Изрѣжете отъ коркова запушалка едно кръгче и го подложете подъ смолата. Следъ нѣколко месеца коркътъ ще пропжтува презъ смолата и ще изплува на нейната повърхность. Естествено, тия опити ставатъ по-лесно и по-бързо лѣтно време или зиме въ топлата стая. Вънъ, на студа, опититъ ставатъ по-бавно.

Нашата смола е, значи, твърда течность. Като смолата е и асфалтътъ, съ който заливатъ улицитъ въ голѣмитъ градове у насъ (София, Варна) и въ чужбина.

Що се отнася до каменнитъ вжглища, тѣ сж истински твърди тѣла. Тѣ не се стопяватъ дори тогава, когато ги нагрѣваме при много висока температура. Изгарятъ, но не се предаватъ. Оставатъ твърди до край. Монетата нѣма да потъне въ вжглищата.

Има и други твърди течности. Тѣ сж много. Най-познатото и най-интересното отъ тѣхъ е стъклото. Макарь да е много по-твърдо отъ смолата, стъклото има подобни на нея свойства: то е твърда течность. Ако закрепимъ стъклена тржба, пржчка или лента за единия край и я оставимъ да виси така единъ два месеца, тя се превива отъ собствената си тежестъ и остава така извита. Това свойство на стъклото — да се изкривява, да отича, оказва извънредно лошо влияние при изготвянето на обективитъ за телескопи. Както е известно, колкото по-голѣмъ е обективътъ на единъ телескопъ, толкова по-голѣмъ е неговиятъ обхватъ, т. е. толкова по-далеко и по-нашироко се вижда съ него. И затова, вече отъ 100 години насамъ, стремежътъ на всички строители на телескопи е да могатъ да построятъ голѣми инструменти съ голѣми обективи. Но явява се една прѣчка: стъклото е твърда течность. Днесъ е установено, че 102 сантиметровиятъ обективъ на телескопа отъ Йоркската наблюдателница (обсерватория) въ